

Tá listaverkið var avdúkað vóru stundir at eygleiða verkið.

A myndini siggjast m.o. Fridtjof Joensen, listamaður, Signar Dam og Hilmar Beck

gjörði tað vart við seg á sera sterkan og kensluríkan hátt. Sjálvandi av persónligum grundum, men eisini tí tað segði mær so nógv.

Beinrakin persónslýsing

Sjálv persónslýsingin í myndini fyríkemur mær sera sterk og beinrakin. Ein sterk og sjálvstøðug menniskja ið stendur fyri sínum, ja kanska fyri onkrum serligum. Og so hesi spælendi børn, sum skulu kenna seg trygg í einum serligum umhvørvi ið skal skapast — og sum er skapt.

Eitt listaverk er fyrst og fremst tað, sum tað sigur hvørjum einstøkum og nýtist hetta ikki at vera øllum tað sama.

Tað fyrsta sum kom til mín var, at sjálv andlitsmyndin var sera væl rakt, men eisini gjörði eg mær ein symbolik beinanvegin um hini fólkin á myndini, at tey ikki júst vóru børn, men menniskju, — fólk so ymisk vit nú eru, sett saman í eitt livsmynstur, — inn í eitt samfelag. Eg skilji nú, at Fridtjof sjálvur júst hevur arbeitt við hesum, at lýsa Petur Mohr Dam, sum hann stóð fyri fólki og so imillum arbeiðandi fólki ið ymsum arbeiði: í handverki, fiskarbeiði og øðrum. Harafturat hevur hann arbeitt við tankanum um at lýsa Petur Mohr Dam millum ibúgvarnir her og bleiv hetta so til hesi spælendi børn, sum nú vaksa og verða tey fólk, sum gera tað samfelag Petur Mohr Dam stóð í og vildi virka fyri og ávirka.

Petur M. Dam sum faðir og privatpersónur

At enda segði Atli Dam nokur persónlig orð um Petur Mohr Dam sum pápa og privatpersón:

— Skal eg siga nokur orð um pappu, so skal tað ikki hava so nógv við politikk at gera, hóast ikki slepst heilt undan.

Hvussu var hann sum faðir, privatpersónur og tvøroyrarmaður, og hvussu tað kendist at vaksa upp undir teimum serligu umstøðunum, sum eru um ein stríðsmann?

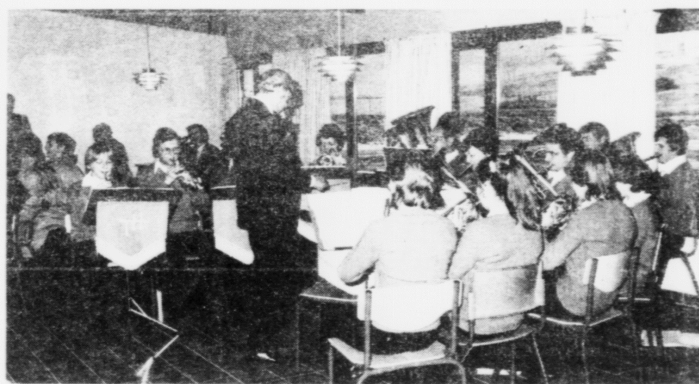
At hann var stríðsmaður tekst ikki burtur, og tí var hann altíð virkin og arbeiðssamur, — ja upptikin av túsund tonkum og gerðarmálum. Heim okkara var sjálvsagt ávirkað av hesum. Har komu stórt tal av fólki og virksemd hevði eitt serligt innihald og var helst litið reglubundið.

Men ikki haldi eg, at vit sum børn kendu annað, enn at heim okkara var eitt trygt og fjálgt heim, við ríkari menniskjansligari samveru okkum og mong, mong onnur imillum.

Hann var ein sera tolin maður, sum tóktist kunna virka tað ótrúliga.

Hóast nógv burturstaður — ja so nógv, at »Krigs Hansen« bert rópti meg »Den faderløse«, skulatið mína, — so kendu vit ongantið, at hann ikki hevði tíð til at taka sær av okkara trupulleikum. Seinni lærði eg eisini av hesum um spurningar og vandamál hjá hundraðtals

Danjal av Rana nært við nýlendid, hollin stendur á, og tók myndarliga til, at allir teir tradarmenn sum her brutu úr nýggjum, fóru í part við Petur M. Dam og stóðu saman við honum lívið ígjøgnum

Tvøroyrar Hornorkestur spældi á hátíðarhaldinum

fólkum víða hvar.

Seinni lærði eg, at hann legði ómetaliga stóran dent á at upplýsa okkum um arbeiði sitt, tí hann gav okkum innlit í øllum tí hann tókst við.

At enda segði Atli Dam: — Hóast hann var faðir mín, blúgvist eg ikki við at siga, at hann var ein sterk menniskja, kensluríkur og við høgum idealum og haldi tí, at avdúk-

anin av listaverkinum er ein stór og røtt hending, vit eru saman um i dag, sum eg og systkin míni eru takksom fyri.

Dag.

Minnisverkið er stásiligt og sera væl úr hondum greitt

Petur M. Dam á lögtingsins røðarapalli. Her helt hann mangan roðuna tey nógvu árin, hann var áktyvur politikari